

BABA : Oğlum gel bakalım buraya!

ÇOCUK : Buyur baba!

BABA : Bu hafta yapılan sınavda kaçınıcı oldun?

ÇOCUK : 25. oldum baba.

BABA : Ama nasıl olur! Daha geçen hafta 21. idin. Nasıl dört sıra birden geriledin? Tembel herif.

ÇOCUK : Ne yapayım baba? Sınıfa dört tane yeni öğrenci daha geldi. Dolayısıyla 21.likten, 25. liğe geriledim. Hem bana kızmaya senin hakkın yok.

BABA : Bak şu bacaksıza! Bu kadar tembel olacaksın ve benim sana kızmaya hakkım olmayacak, öyle mi?

ÇOCUK : Tabii... Demek ki mükemmel bir çocuk dünyaya getirememişsiniz. El alem öyle çocuk yapıyor ki! Hepsi süper zeka.

BABA : Kızdırma beni alırım ayağımın altına bak. Sınıfta kalmış abuk subuk, aptal saptal konuşuyor.

ÇOCUK : Niye kızılıyorsun baba? Sınıfta kaldıysak ne olmuş! Daha iyi ya!

BABA : Neresi iyi bunun?

ÇOCUK : Sürekli maddi sıkıntıdan bahsediyordun, düşünsene yeni sınıf için yeni kitaplar almak zorunda kalacaktın. Şimdi buna gerek kalmadı. Aynı kitapları yeniden kullanacağım.

BABA : Yahu şu karneye bak. Bütün dersler bir, bir, bir.... Allah aşkına bir tane bile iki yok. Yuh sana, nasıl becerdin bunu?

ÇOCUK : Hepsi bir mi, emin misin baba?

BABA : Bir de utanmadan şaşırma numarası yapıyor. Utan, utan! Al da kendi gözlerinle bir daha bak karneye.

ÇOCUK : Allah, Allah! Ver bakalım şu karneyi. Hepsi bir olmamalıydı...

BABA : Şunun söylediğine bak. Doğru hepsi bir olmamalıydı. Sıfır olmalıydı. Bir sene boyunca yattın tabii... Bir bile fazla sana. Ben senin yaşındayken sınıfın en iyisiydim. Karnemde bütün notlarım "5" idi, "5"....

ÇOCUK : Yapma baba. Bu benim karnem değil. Dün bu karneyi tavan arasında buldum. Senin karnen bu. Neee! Benim karnem mi? Hadi canım...Ver bakiimL.Aaa! Sahi ya... Eee... Şeey yani. Diyecektim ki!..

ÇOCUK : Demek bütün notların beşti haa... İşte bak bu da benim karnem. İtiraf et baba, ben senden daha çalışkanım.

BABA : Tamam, tamam anladık, para istiyorsun. Söyle ne kadar vereyim?

ÇOCUK : Şeey! Ne desem bilmem ki! 500 yeter. Ama şimdilik...

BABA :Ne 400 mü? 300 neyine yetmez? Al şu 200'ü 100' ünü geri getir.

ÇOCUK : Ama baba...

BABA : Aması maması yok. Al şunu! Dur bakim, senin eline ne oldu böyle?

ÇOCUK : Önemli değil baba

BABA : Nasıl önemli değil oğlum? Avuçların kıpkırmızı olmuş. Ne oldu?

ÇOCUK : Öğretmen dövdü.

BABA : Öğretmen mi dövdü? Hangi çağdayız? Dağ başı mı burası? Ben ona sorarım.

ÇOCUK : Dur, dur! Dur baba. Tabiki burası dağ başı değil. Ama galiba kabahat bendeydi.

BABA : Niye, ne oldu ki?

ÇOCUK : Arkadaşım öğretmenin sandalyesine raptiye koymuştu.

BABA : Raptiye koyan arkadaşınsa seni niye dövdi? Onu dövseydi ya!

ÇOCUK : Asıl olay ondan sonra.

BABA : Nasıl yani?

ÇOCUK : Ben de öğretmen raptiyenin üzerine oturmasını diye, tam oturacağı sırada sandalyeyi çektim. Hooop! Gümm! Tabiki...

BABA : Hak etmişsin. Bu gün okulda ne yaptınız?

ÇOCUK : Bu gün okulda dinamit yaptık.

BABA : Peki yarın ne yapacaksınız okulda?

ÇOCUK : Hangi okulda? Dinamit yaptık yaptık diyorum, okul falan kalmadı ortada.